

selv erkjender for at være den eneste rette, udtale en Dom om, at Administrationen har handlet ulovligt. Sa, den ærede Forslagsstiller protesterede vel imod, at den høitærede Minister har kaldt det en Dom, men hvad enten man nu udtaler, at de af Indenrigsministeren i de senere Aar afgivne Resolutioner ere ulovmedholdelige, eller man siger, at man anser dem for ulovlige, bliver det jo i Virkeligheden det selv Samme; i begge Tilfælde er det kun Folkethingets Formening, der udtales, og om der vælges det ene eller det andet Ord, bliver fuldstændigt ens. Man udtaler altsaa virkelig en Dom om et Spørgsmaal, som man selv erkjender, at man ikke er berettiget til at løse; men jeg vil spørge: er det forstaaeligt? Den ærede Forslagsstiller søgte et Forsvar for, at han har indbragt disse efter sin Mening saa høist ubehdige Resolutionsforslag, der, at der var en bydende Nødvendighed for at gjøre det foreslaaede Skridt, og han forklarede dette nærmere derved, at man, indtil man fik en ny Lovgivning paa dette Omraade eller fik dette Forhold ordnet, kunde være udsat for, at mere og mere Bondejord blev draget bort; men den ærede Forslagsstiller er efter sin Mening ikke berettiget til at påberaabe sig dette til Forsvar for det foreliggende Forslag. Den ærede Forslagsstiller vilde, det tør jeg sige ganske sikkert, kunne have faaet det her omtalte Spørgsmaal løst ad Lovgivningsveien, og endog i den Retning, han anser for den ønskelige og rigtige, hvis han ved en tidligere Leilighed havde søgt sin Styrke i Begrænsningen. Derfor den ærede Forslagsstiller ved en tidligere Leilighed havde notedes med at tage imod; hvad der med Sikkerhed kunde ventes at være opnaaet, navnlig efter Indenrigsministerens Udtalelser; saa havde vi ikke behøvet saadanne Resolutioner som den, her foreligge. Derfor der derfor er en saadan bydende Nødvendighed, som den ærede Forslagsstiller siger, saa er det en Nødvendighed, som den ærede Forslagsstiller selv har foranlediget.

J. A. Hansen: Det ærede Medlem beeyndte med, at han ganske rolig kunde have ladet denne Sag gaa, dersom det ikke var

mig, der havde indbragt den. Jeg skulde være et saa forfrækkelig vældigt Menneffe, at jeg kunde drage hele Thinget med, naar det var mig, der forelagde en saadan Sag. Det høie Thing vil nu vist kunne dømme herom (Afbrydelse af G. B. Rimestad). Sa, det ærede Medlem fra Lyngby (G. B. Rimestad) kan jeg ikke drage med, det er ganske sikkert; men det ærede Medlem skulde dog se, om han kunde holde sin Rolighed vedlige et Dieblif, vi tale jo ikke idag om de gamle Romere, men om Fæsteforholdet. Men det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) gif derpaa videre og sagde, at han ansaa det, jeg her havde gjort, for meget urigtigt. Sa, det er jo virkelig omtrent daglig Tilfældet, at vi To gjensidig anse; hvad den Anden gjør, for urigtigt; det hænder gjerne, at naar vi komme til at udtale os om Noget, saa finder den One det urigtigt, som den Anden siger. Det er altsaa egentlig ikke noget Nyt. Jeg har ikke paa nogen Maade troet, at det ærede Medlem skulde finde det rigtigt, som jeg her foreslaar; jeg vil tværtimod sige, at dersom jeg havde antaget, at han vilde finde det rigtigt, saa vilde jeg have overveiet det nok engang, inden jeg var kommen frem med det. Det ærede Medlem kom til at udtale sig paa sin bekjendte meget skarpe og stærke Maade imod mit Forslag, men jeg tilstaar, at de Grunde, han kom med, var jeg næsten ikke istand til at finde. Han mente, at jeg vilde forlede det høie Thing til at vedtage disse Resolutioner — ja, han brugte jo senere et andet Ord. I det ærede Medlems Mund er jeg vant til ikke at lægge saa nøie Mærke til stærke Udtryk, thi dem er han stærk i; men jeg skal henstille til det høie Thing, om her ligger Noget for, der paa nogen Maade har Karakter af at ville forlede. Her foreligger et Forslag, indbragt i Genhold til Forretningsordenen, Formanden har anmeldt det; det har ligget til Eftersyn for ærede Medlemmer, Formanden har bragt det paa Dagsordenen, og Enhver har sin fulde Frihed til at stemme over det, som han vil, saa at jeg virkelig ikke ser, at hvad der foreligger, paa nogen Maade kan gaa ud paa at ville forlede Nogen. Dette tror jeg saa-